

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Дряново, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Емилия Дишева

при участието на секретаря Кремена Димитрова
като разгледа докладваното от Емилия Дишева Гражданско дело №
20244220100019 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В исковата молба от Д. Д. Н. от гр. Габрово, ул. ***, чрез пълномощник адв. Р. Б. от ГАК, съдебен адрес гр. Габрово, ул. *** против „Вагонен завод – Интерком“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от В. К. Д., се излага, че ищцата работела в ответното дружество на длъжност „***“ по силата на трудов договор № 02/04.01.2019 г. при пълно работно време от осем часа. Със Заповед № 22/10.05.2023 г. трудовото правоотношение било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда. На 12.05.2023 г. между страните бил сключен нов трудов договор № 13/12.05.2023 г., по силата на който ищцата работи в ответното дружество на длъжност „***“ на непълно работно време от четири часа с уговорено основно трудово възнаграждение в размер на 1 500 лв.

За периода от м. януари 2022 г. до м. ноември 2023 г. вкл., трудовото възнаграждение на ищцата било изплащано частично или изобщо не било изплащано. На ищцата не били изплатени и се дължали следните нетни суми за работни заплати: за м. януари 2022 г. в размер на 824,77 лв.; за м. февруари 2022 г. в размер на 478,89 лв.; за м. март 2022 г. в размер на 4904,39 лв., за м. април 2022 г. в размер на 6579,11 лв.; за м. май 2022 г. в размер на 6713,67 лв.; за м. юли 2022 г. в размер на 220,55 лв.; за м. септември 2022 г. в размер на 2421,32 лв.; за м. ноември 2022 г. в размер на 320,16 лв.; за м. април 2023 г. в размер на 3 040,96 лв.; за м. май 2023 г. в размер на 1772,73 лв.; за м. юни 2023 г. в размер на 1443,90 лв.; за м. юли 2023 г. в размер на 1401,39 лв.; за м.

август 2023 г. в размер на 1401,39 лв.; за м. септември 2023 г. в размер на 1401,39 лв.; за м. октомври 2023 г. в размер на 1401,39 лв. и за м. ноември 2023 г. в размер на 1904,49 лв. или общо 36246,70 лв.

Върху горните задължения за трудово възнаграждение се дължала мораторна лихва в общ размер от 4760,44 лв. за периода от 01.03.2022 г. до 11.01.2024 г.

Направено е искане съдът да осъди ответното дружество да заплати на ищцата дължимото трудово възнаграждение за м. януари, м. февруари, м. март, м. април, м. май, м. юли, м. септември и м. ноември 2022 г., м. април, м. май, м. юни, м. юли, м. август, м. септември, м. октомври и м. ноември 2023 г. в общ размер от 36246,70 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.01.2024 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 4760,44 лв. - мораторна лихва за периода от 01.03.2022 г. до 11.01.2024 г. върху дължимите трудови възнаграждения в общ размер от 36246,70 лв. Претендира се да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника. В едномесечния срок по чл. 131 ГПК ответникът не е представил писмен отговор и не е взел становище по предявените искове. Редовно призован, не се явява в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането на делото в негово отсъствие.

В съдебно заседание на 14.03.2024 г. ищцата и процесуалният ѝ представител адв. Р. Б. са направили искане за постановяване на неприсъствено решение, при наличие на предпоставките на чл. 238 и сл. от ГПК.

Въз основа на направеното искане, с протоколно определение от 14.03.2024 г. е приета за разглеждане претенцията по чл. 238 ал. 1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение.

Съдът, като взе предвид данните по делото, намери следното:

Ответникът е получил препис от исковата молба и от доказателствата към нея, както е получил и съобщение, с което е уведомен относно възможността за постановяване на неприсъствено решение при непредставяне на отговор в указания срок и неявяване в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие. Въпреки дадените указания, в срока по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът не е представил отговор на исковата молба, не се явява в първото по делото съдебно заседание и не е направил искане производството да се разгледа в негово отсъствие. С оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените по делото доказателства: трудов договор № 02/04.01.2019 г.; заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 22/ 10.05.2023 г.; трудов договор № 13/12.05.2023 г.; справки от електронния портал на НАП за актуално състояние на

трудови договори и за осигурителен доход, съдът счита предявените иски с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 86 ЗЗД за вероятно основателни.

Предвид изложеното съдът намира, че са налице процесуалните предпоставки на чл. 238 и чл. 239 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение по делото, като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: сумата от 36246,70 лв. - неизплатени трудови възнаграждения за м. януари, м. февруари, м. март, м. април, м. май, м. юли, м. септември и м. ноември 2022 г., м. април, м. май, м. юни, м. юли, м. август, м. септември, м. октомври и м. ноември 2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 11.01.2024 г. до окончателното изплащане и сумата от 4760,44 лв. - мораторна лихва за периода от 01.03.2022 г. до 11.01.2024 г. върху неизплатените трудови възнаграждения в общ размер от 36246,70 лв.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд - Дряново държавна такса върху уважените иски общо в размер на 1640,29 лв.

С исковата молба е направено искане за присъждане на възнаграждение за оказаната на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата безплатна правна помощ на ищеца, като материално затруднено лице, което се установява и от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 10.01.2024 г. Цитираната норма дава възможност адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от същия закон и осъжда другата страна да го заплати.

Съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки един от тях поотделно независимо от формата на съединяване на исковете. В случая са предявени иски с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 86 ЗЗД, които са уважени изцяло, поради което ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адв. Р. Б. от АК гр. Габрово, оказала безплатна адвокатска помощ на ищеца, възнаграждение общо в размер от 4325,78 лв., изчислено по правилата на чл. 38, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 2, т. 2 и т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно материалния интерес, поотделно за всеки от предявените обективно съединени иски в минимален размер, съобразно цената на иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ на Д. Д. Н., с ЕГН *****, от гр. Габрово, ул. ***, съдебен адрес гр. Габрово, ул. *** СУМАТА от 36246,70 лв. (тридесет и шест хиляди двеста четиридесет и шест лева и седемдесет стотинки), представляваща неизплатено трудово възнаграждение за м. януари, м. февруари, м. март, м. април, м. май, м. юли, м. септември и м. ноември 2022 г., м. април, м. май, м. юни, м. юли, м. август, м. септември, м. октомври и м. ноември 2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 11.01.2024 г. до окончателното изплащане, на основание чл. 128, т. 2 КТ и СУМАТА от 4760,44 лв. (четири хиляди седемстотин и шестдесет лева и четиридесет и четири стотинки), представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.03.2022 г. до 11.01.2024 г. върху върху неизплатените трудови възнаграждения в общ размер от 36246,70 лв., на основание чл. 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ на адв. Р. Д. Б. от АК гр. Габрово, с адрес на кантора гр. Габрово, ул. *** СУМАТА от 4325,78 лв. (четири хиляди триста двадесет и пет лева и седемдесет и осем стотинки), на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 и чл. 36, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 и т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Дряновски районен съд СУМАТА от 1640,29 лв. (хиляда шестстотин и четиридесет лева и двадесет и девет стотинки), представляваща държавна такса върху уважените икове, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, основание чл. 239, ал. 4 от ГПК. Препис да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____